

תקלה בצדיקים, ובגדר דינים דרבנן חולין (ה: - ז:)

מקח טעות

רמב"ם הל' מכירה (פרק ט"ו הלכות א' - ג') ענין
מקח טעות

רמב"ם הל' מכירה (פרק ט"ז סוף הלכה י"ב),
"השוחרט את הפרה..." - ושם (הלכה י"ד)

• מהו חילוקו של הרמב"ם הכא לענין
מאכלות אסורות?

• מהו הסבר החילוק? וע"ע -

מגיד משנה לרמב"ם שם (הלכה י"ד)

שלחן ערוך חשן משפט (סי' רל"ד),
לפחות סעיפים ב' - ג'

ובנתיבות המשפט שם (חלק ה"ביאורים")
סעיף-קטן ג')

• מהו המקור לדברי השו"ע?

• מהו חידושו הגדול של ה"נתיבות" בהבנת
דינים דרבנן?

• איך עולה נקודה זו עם דברי התוס' למעלה?
ועיין בזה גם בדברי הרמב"ם והתוס' הבאים:

סוטה וסוכה

רמב"ם הל' סוטה (פרק ב' הלכות ח' - ט') [ובמשנה
למלך שם באריכות]

משנה סוכה (ב.)

גמרא (שם), עד "... תני תקנתא"

תוס' (ריש ד"ה דאורייתא), עד "... משמע
דאורייתא" - ובפרט התירוץ השני = "אי נמי ..."

• מה רואים מתוך דברי כל א' וא' (=רמב"ם,
ותירוץ ב' בתוס') בגדר דינים דרבנן?

בטרם ניכנס לגמ' הכא, נקדים קצת בענין "דמאי" -

הקדמת הר' קהתי למס' דמאי

משנה דמאי (פרק א' משנה ג'), "הלוקח
... הכלים פטור מן הדמאי"

גמרא הכא (ו.), "רבי זירא ורב אסי איקלעו ... מפני
שהן תערובת"

וטוב להמשיך טפי, לפחות עד "... וטעמא לא בטיל"

גמרא להלן (ז. - ז:), "מאי בהמתן ... אלא אם כן
עושר"

• מה עולה מגמ' אלו - בהגדרת איסור דמאי?

תוס' לעיל (ה: ד"ה בהמתן), לפחות " ... בשעה
האסורה"

או - יותר קל מתוס' חולין הכא! - **תוס'** שבת (יב:
ד"ה רבי נתן) עד " ... השעה אסורה"

ביחד עם כמה גמ' שהובאו בתוך תוס':

גמרא מכות (ה:), "תניא אמר רבי יהודה ..."

גמרא שבת (סוף יב:), "לא יקרא לאור הנר
שמה יטה ... חטאת שמנה"

גמרא ראש השנה (ריש כא.), "לוי אקלע ...
רבה דמערבא", **ורש"י** (ד"ה בסיים)

גמרא פסחים (קו:), "בעא מיניה ... סבירא
ליה" [ותוס' שם (ד"ה אישתלי) בקצרה]

ורמב"ן להלן (ז. ד"ה בהמתן) - לפחות, **החלקים**
המסומנים

• מה הם התירוצים?

• מה עולה בהבנת דינים דרבנן?